

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej Ares (2014) 3142109 z dnia 24 września 2014 r. w zakresie, w jakim Komisja odmówiła w niej przyznania skarżącej pełnego dostępu do żądanych dokumentów, z wyjątkiem zawartych w nich zmienionych danych osobowych;
- nakazanie Komisji pokrycie kosztów postępowania poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Ares (2014)3142109 z dnia 24 września 2014 r., w której Komisja odmówiła przyznania skarżącej pełnego dostępu do sześciu dokumentów wewnętrznych opracowanych w ramach prac przygotowawczych prowadzących do przyjęcia dyrektywy 2014/40/UE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych ⁽¹⁾ (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca twierdzi, że Komisja nie dopełniła spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia, ponieważ nie wyjaśniła – w odniesieniu do każdego dokumentu – który odpowiedni wyjątek określony w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie przejrzystości”) zastosowała oraz w oparciu o jakie okoliczności i ustalenia faktyczne. Opierając się na tych samych ogólnych argumentach w celu uzasadnienia poszczególnych powodów odmowy (ochrona postępowania sądowego, porady prawnej i procesu podejmowana decyzji) Komisja nie przedstawiła powodów, dla których ujawnienie żądanych dokumentów „w sposób konkretny i rzeczywisty” zagroziłoby jednemu z tych interesów. W szczególności Komisja nie wyjaśniła w zaskarżonej decyzji, czy uzasadnienie przytoczone dla każdej odnośnej odmowy dotyczyło „postępowania sądowego” czy „porady prawnej”.
2. Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia w sprawie przejrzystości, ponieważ nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie w każdym przypadku „w sposób konkretny i rzeczywisty” naruszyłoby ochronę „porady prawnej” lub „postępowania sądowego”. Wszystkie abstrakcyjne uzasadnienia Komisji dotyczące ochrony „porady prawnej” zostały odrzucone przez orzecznictwo, a Komisja nie przedstawia żadnego konkretnego uzasadnienia wykazującego, dlaczego w tej sprawie pełne ujawnienie żądanych dokumentów w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyłoby ochronę porady prawnej. W odniesieniu do „postępowania sądowego” Komisja także nie wyjaśnia w sposób konkretny, dlaczego ujawnienie „w sposób konkretny i rzeczywisty” naruszyłoby ochronę „postępowania sądowego”.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła obydwa akapity art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie przejrzystości, ponieważ nie wyjaśniła, dlaczego ujawnienie w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyłoby „proces podejmowania decyzji”. W odniesieniu do art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia w sprawie przejrzystości Komisja nie zidentyfikowała „procesu podejmowania decyzji”, który mógłby wciąż być uznany za „trwający”, ani nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie mogłoby w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyć proces podejmowania decyzji. W odniesieniu do drugiego akapitu tego przepisu Komisja nie wykazała, że żądane dokumenty były „opiniami” w rozumieniu tego akapitu, a a fortiori, że ryzyko, iż ujawnienie w sposób konkretny i rzeczywisty naruszy proces podejmowania decyzji, jest poważne w ścisłym znaczeniu tego akapitu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/EU z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE, Dz.U. L 127, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2014 r. – Philip Morris/Komisja

(Sprawa T-800/14)

(2015/C 056/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Philip Morris Ltd (Richmond, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci K. Nordlander i M. Abenhaim)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Ares (2014) 3188066 z dnia 29 września 2014 r. w zakresie, w jakim w decyzji tej odmówiono udzielenia skarżącemu pełnego dostępu do żądanych dokumentów z wyjątkiem jednakże zawartych w nim zmienionych danych osobowych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Ares(2014) 3188066 z dnia 29 września 2014 r., w której Komisja odmówiła udzielenia pełnego dostępu do dziewięciu wewnętrznych dokumentów sporządzonych w kontekście prac przygotowawczych mających na celu przyjęcie dyrektywy 2014/40/EU dotyczącej produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów ⁽¹⁾ (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja naruszyła ciążący na niej obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie wyjaśniła – w odniesieniu do każdego dokumentu i do każdej zmiany –, który rozpatrywany wyjątek od rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie publicznego dostępu do dokumentów”) zastosowała i na podstawie jakich okoliczności i względów faktycznych. Opierając się na tych samych ogólnych argumentach w celu uzasadnienia swej odmowy względami ochrony postępowania sądowego i porady prawnej, Komisja nie wyjaśniła przyczyn, dla których ujawnienie żądanych dokumentów naruszyłoby „konkretnie i rzeczywiście” każdy z tych interesów. Dokładniej Komisja nie wyjaśniła w zaskarżonej decyzji, czy uzasadnienie powołane w odniesieniu do każdej rozpatrywanej odmowy dotyczy „postępowania sądowego” czy „porady prawnej”.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia w sprawie publicznego dostępu do dokumentów, nie wykazawszy, w jaki sposób ujawnienie w każdym przypadku „konkretnie i rzeczywiście” naruszyłoby ochronę „postępowania sądowego” lub „porady prawnej”. W odniesieniu do ochrony lub „porady prawnej” wszystkie abstrakcyjne uzasadnienia Komisji zostały odrzucone w orzecznictwie, a Komisja nie przedstawiła żadnego konkretnego wyjaśnienia wskazującego powody, dla jakich w niniejszej sprawie pełne ujawnienie żądanych dokumentów „konkretnie i rzeczywiście” naruszyłoby ochronę porady prawnej. Co się tyczy „postępowania sądowego”, Komisja ponownie nie wyjaśniła konkretnie przyczyn, dla których ujawnienie naruszyłoby „konkretnie i rzeczywiście” ochronę „postępowania sądowego”. Komisja nie dokonała tym bardziej dokładnej i konkretnej oceny tego, czy interes publiczny może uzasadniać ujawnienie żądanych dokumentów.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia w sprawie publicznego dostępu do dokumentów, nie wykazawszy, że rozpatrywane dokumenty/zmiany zawierają „opinie do wykorzystania wewnętrznego”, nie wyjaśniewszy, w jaki sposób ujawnienie tych dokumentów naruszyłoby „konkretnie i rzeczywiście” ochronę procesu podejmowania decyzji przez tę instytucję oraz nie wyważywszy we właściwy sposób powołanego interesu w zestawieniu z nadrzędnym interesem publicznym, który uzasadnia ujawnienie.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE, Dz.U. 2014, L 127, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2014 r. – Tayto Group/OHIM – MIP Metro (REAL HAND COOKED)

(Sprawa T-816/14)

(2015/C 056/37)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tayto Group Ltd (Craigavon, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Kunze, solicitor, i adwokat G. Würtenberger)